

برای نوشتن به این ابزار نیاز داریم:

- مکان دنج و راحت:** نخستین ابزار نویسندگی، داشتن یک مکان دنج و آرام و راحت است. فرقی نمی‌کند خانه باشد یا هر جای دیگر. البته اگر قصد نوشتن مقاله پژوهشی دارید، بهتر است در محیط کتابخانه همراه با اینترنت پرسرعت باشید.
- زمان و وقت مناسب:** انتخاب زمان مناسب برای نوشتن (صبح، ظهر، عصر یا شب) بستگی به سلیقه و علاقه نویسنده دارد. برخی در روز بهتر می‌نویسند و برخی شب را ترجیح می‌دهند.
- وسایل نوشتن:** در روش قدیمی، خودکار یا مداد و کاغذ و در روش جدید، رایانه یا تبلت با قابلیت حروفچینی و ویرایش ضروری است. فرقی نمی‌کند هر وسیله‌ای که نویسنده با آن راحت باشد، همان بهتر است.

ابزار نوشتن

فنون پایه برای نوشتن

قالب‌ها

حالا که تصمیم گرفتیم گره‌های نویسنده بشویم، بهتر است این چیزها را بدانیم:

- ابزار نوشتن چه چیزهایی است؟
- مقون پایه برای نوشتن کدام‌هاست؟
- قالب‌های نوشتن چیست؟
- در این شماره، به این نکات مهم می‌پردازیم. با من همراه شوید!

جو دست‌نیده‌تر است مثل ماهی گریز است

پایه. این مهارت عبارتند از:
حالا که ابزار نوشتن را فراهم کردی، باید ببینی مهارت پایه برای نوشتن را داری

مهارت دیدن: نویسنده باید مثل نقاش و عکاس، به جزئیات اطراف خود (مردم، طبیعت، حوادث) دقت کند. لازم است به سفر برود تا تجربه‌های زیسته‌اش غنی‌تر شود.

مهارت شنیدن: دنیا پر از صداست. نویسنده باید همه آن‌ها را بشنود و به حافظه‌اش بسپارد. نحوه گفت‌وگوی آدم‌ها، تفاوت واژگان و لحن‌ها را بفهمد.

مهارت به خاطر آوردن (تداعی): نویسنده باید قدرت به خاطر آوردن خاطره‌های گذشته‌اش، به‌ویژه دوران کودکی را داشته باشد. معمولاً ایده‌ها (سوژه‌ها)ی ناب در این تداعی خاطر‌ها یافت می‌شود.

مهارت مطالعه و پژوهش کردن: در زندگی نویسنده، مطالعه کردن و عادت به آن، همان اندازه مهم است که نوشتن، نویسنده با خواندن و نوشتن زنده می‌ماند. مخصوصاً در نوشتن متن‌های پژوهشی، داشتن روحیه کنجکاوی و مطالعه عمیق ضروری‌تر است.

حسن احساس کردن: نویسنده باید احساسات خود را بشناسد و قبول داشته باشد. به احساسات دیگران توجه کند. اگر توانایی شناخت احساسات را داشته باشد، می‌تواند در خلق اثر خود را انعکاس بدهد. مخصوصاً در نوشتن متون داستان و شعر که هدف آن، «تجربه قوی حسی» است، داشتن این مهارت و فن ضروری‌تر است.

مهارت ارتباط با دیگران: نویسنده اهل تعامل و گفت‌وگو و ارتباط با دیگران است. او برای شناختن مخاطبان، به این مسئله نیاز دارد. اگرچه نوشتن، محصول خلوت و تنهایی نویسنده است.

مهارت خیال‌پردازی (تخیل): نویسنده، علاوه بر توانایی تفکر، باید قدرت خیال‌پردازی (تخیل) داشته باشد. این کار را با خواندن افسانه‌ها، دیدن فیلم‌های تخیلی، خواندن رمان‌های فانتزی (تخیلی) تقویت می‌کند.

مهارت ایده‌یابی (سوژه‌یابی): نویسنده مثل ماهی گیر است. او باید توانایی یافتن ایده‌ها (سوژه‌ها)، موضوع‌های نوشتن را به شکل نو و خلاق داشته باشد. برای مثال، او از لابه‌لای رویدادها و حوادث واقعی و افزودن پیچیدگی‌های داستانی، ایده‌های ناب را برای نوشتن به دست می‌آورد.

مهارت مدیریت زمان: نویسنده باید زمان‌بندی منظم داشته باشد و سعی کند به آن وفادار بماند. بعضی نویسنده‌ها برای نوشتن یک کتاب، سال‌ها تلاش می‌کنند و عرق‌ریزان روح در آن‌ها به کتابخانه تبدیل می‌شود.

این قالب‌های نوشتاری دو گونه‌اند:

۱. قالب‌هایی که نویسنده براساس آنچه از واقعیت زندگی پیرامون خود یاد گرفته و تجربه کرده، به خاطر می‌آورد و می‌نویسد. مانند قالب‌های «یادداشت روزانه»، «خاطره»، «سفرنامه»، «گزارش»، «زندگی‌نامه»، «مقاله» و ...

۲. قالب‌هایی که نویسنده علاوه بر واقعیت و تجربه‌های شخصی، از قدرت خیال‌پردازی و تخیل خود استفاده می‌کند. مانند قالب‌های نوشتاری «داستان»، «نمایش‌نامه»، «فیلم‌نامه»، و ...

دیدهای وقتی مادرت می‌خواهد کیک بپزد، پس از آماده کردن مایع کیک، آن را در قالب‌های ویژه‌ای با شکل‌های گوناگون می‌ریزد. نوشتن هم این‌گونه است. نویسنده می‌تواند واژه‌ها، جمله‌ها و عبارات را در قالب‌های متنوعی خلق کند.

نویسنده باید مثل نقاش و عکاس، به جزئیات اطراف خود دقت کند.